Pregaria.cat

Entrada

M'has acollit

Has obert la porta. M'has abraçat i quasi sense adonar-me'n la maleta ja era a les teves mans. "*Vols dutxar-te?*" Sí, moltes gràcies, el viatge ha estat molt llarg, hem estat cinc hores aturats a Frankfurt i deien si hauríem de canviar d'avió... Ets molt amable.

Al cap d'una estona sopàvem. Quines estovalles més netes, i com havies preparat el sopar: amanida, peix fresc del dia amb mongeta tendra, vi blanc pescador i pomes al forn... Com ho sabies, que m'agraden tant? Quins detalls!

Em vaig animant i és que em ve tan de gust parlar en català!! T'explico com ha anat la feina, l'estil de treballar dels orientals, com estalvien metres en les habitacions menudes dels hotels... i tantes altres coses. Sembla que ja m'animo i ara vull saber de tu. "*He trobat feina en un despatx d'arquitectes. De moment sembla que ens han demanat un projecte per construir uns blocs a Singapur... etc. Vés a descansar, demà seguirem, deus estar fet pols. Ja sé què són, aquests viatges.*"

Ara, a l'habitació de casa teva, m'he quedat mig adormit en el sofà intentant llegir una mica el diari d'avui; no el de l'avió, sinó el d'aquí, en català. Gràcies, bon amic! M'has acollit com un vertader germà. Des del moment que he entrat m'ha envaït un mena de clima cordial, afectuós i senzill. Era el que necessitava després de tants sorolls, objectius, correus i ordres... Que bé que estic aquí. Hi ets, i els teus detalls eren els senyals de la nostra amistat de tants anys. Gràcies.

Jesús, Senyor, tornant d'un llarg viatge un dia em vas acollir a casa teva. Venia cansat de tantes voltes, parades, llistes d'espera, comprovacions i passaports. Quan em vas obrir la porta tot va començar a canviar. Roba neta, el sopar, el pa i el vi, la conversa, la teva mirada tan amable, les preguntes, el descans; i en la teva amistat es va anar pastant la fe, aquest abandonament en Tu. Déu acollidor, que has anat cercant l'ovella perduda, i quan l'has rescatada has preparat la casa, la festa, la música i sobretot l'acollida del teu cor... Gràcies.

Jo també voldria ser com tu i poder acollir a tothom. Hi ha tant de soroll, tanta tensió, tanta injustícia, tanta soledat i fugida... que tinc molt clar que vull almenys anar esdevenint com una menuda i humil ombra teva.

Jesús Renau sj.